

PREU : 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona Ptas. 2 trimestre
 Fora ciutat » 2 »
 Los suscriptors del interior reben las obras del
 : : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)

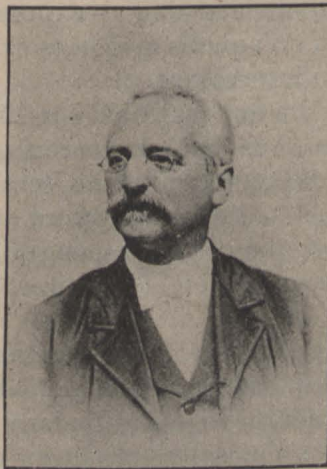
PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent 15 cénts.
 Los números atrassats son al mateix
 : : : : : preu y sense folletí : : : : :

PRIMER FOLLETÍ

MESTRE JAN
 ó
L' HONRA DEL TREVALL

Joseph O. Molgosa

Joseph O. Molgosa

Es l' autor de l' obra que avuy comensa á re-partirse en lo folletí de aquest periódich, y que confiem cridarà l' atenció de nostres favorei-xedors.

Mestre Jan ó l' honra del trevall, ha sigut aplaudit ab entussiasme sempre que s' ha posat en escena. Quan se representá en l' antich Teat-ro Español, foren suspesas sas representacions per certs conceptes atrevits, y sols se toleraren ab las supressions de las frases que marcá don I. P. Cossío, governador de Barcelona en aquella época.

La figura de D. Joseph O. Molgosa, es per de-més simpática y sobradament coneguda pera que avuy n' estampessim detallada biografia. Los que 'ns honrém ab sa particular amistad sabem de sobras qu' es un modelo de franquesa y bon sentit.

Es autor de unas 32 obras teatrals, totas molt celebradas y de las quals algunas d' ellas han arriuat sas representacions á un número importantíssim.

Fa anys se trova á son càrrech l' Administra-ció del més popular dels teatros barcelonins, lo Tívoli, en quin comés ha demostrat continua-ment son privilegiat saber.

Per tots aquets motius nos plau avuy honrar ab son retrato las planas de Lo TEATRO RE-GIONAL.

X.

Teatro Catalá

¡QUIN CONFLICTE!

Comedia en un acte, en vers, original de D. Francesch Pra-dell. Estrenada en lo «Centre Moral» la nit del 5 del corrent.

Ab tot y tenir un argument molt lleuger, per estar aquest ben exposat, entretingué agradablement á la concurrencia que l' aplaudí y demaná l' autor. Lo desemenyo sigué bó, tractantse d' aficionats.

NIT D' ENGUNIAS

Comedia en un acte, en vers, original de D. Lluís Salvador. Estrenada la nit del 12 en la «Societat de Dependents de Ferreteria y Quincallas».

Signé rebuda ab aplauso y demanat l' autor á l' escena. Lo desempenyo fet de bona voluntat, prenenthi part la senyoreta Güell y 'ls senyors Salvador, Blasi y Fages.

UN BON PARTIT

Comedia en un acte, en vers, original del Sr. Blanch y Romani. Estrenada en la nit del 14 del corrent, en lo teatro Romea.

Si no tingués altres condicions que l' avaluessin, aquesta obreta se recomanaria ja per son llenguatge castís y elevat, apropiat als personatjes qu' intervenen en l' acció.

Té alguns tipos ben presos del natural y sols se ressent per escassés de xistes, si bé 'ls qu' hi han son ben trovats y de bon gust.

La execució no passá de mitjana y donantnos alguna nota cómica que l' autor may hi hauria pensat, com per exemple 'l de que un senyor molt ágil se vagi passejant per casa seva ab lo sombrero y bastó á la má.

L' obra sigué aplaudida y demanat l' autor.—X.

Dignitat mal entesa

En Daniel era fill d' una familia pagesa qual casa payral s' aixecava al mitj d' una gran plana hermozejada per frondosa plantació de garrofers y oliveras, situada á cinch lleguas de la històrica ciutat de Sagunto.

Desde criatura habia denotat afició al estudi y 'ls seus pares concebiren lo pensament de donarli carrera quan fos lo cas.

Solidada la instrucció primaria del noy, varen enviarlo á Valencia pera graduarlo de batxiller y cursar luego medicina, per qual ram de la ciencia tenia 'l jove predilecció.

Corresponent al sacrifici dels seus pares, ab tres anys guanyá 'l batxillerat ab bonas notas, constituhint los seus triomfs lo goig de la familia.

De carácter bou xich jovial, á mida que Daniel anaba fentse home y ja matriculat en facultat major, sas relacions aumentaban, los incidents de sa vida fins alashoras ignocent, oferian alguna nova complicació y, com á consecuencia, curtejava la seva pensió que tenia assignada.

Aixó capficava á Daniel, qu' era molt més amich de aumentar los ingressos que no pas de disminuir los gastos. Reflexionant y no volent tampoch resultar gaire gravós á sa familia, decidí apendrer d' afeitar y ben aviat trobá colocació en una de las principals barberías de Valencia.

Comunicada tal resolució al seu pare, aquest

va acullirla com á una proba més de las bonas disposicions del seu fill.

Tant á la ciutat del Turia com á Nova Zelanda, los barbers han sigut á tot época galantejadors en extrém; com si del continuat tracte ab lo sexe lleig naixés en ells més vigorosa la passió pe 'l contrast.

Nostre amich no era pas dels que solian deixar mal sentat lo pabelló, gosaba just renom de galan entre las noyas del barri, pero, com deya ell mateix, tenia 'l defecte de ser formal, privantlo tal qualitat de poder disfrutar en laberínticas aventuras amorosas.

Possehia ja lo títol de cirugiá, era volgut de la parroquia y orgull del seu principal, qual establiment acreditava ab la amabilitat del seu tracte y amenitat de sa conversa, quan un día entrá á la botiga una senyora que 'l pregá anés ab ella pera donar una mirada á sa neboda, que de una relliscada habia caigut escala avall, se queixava molt del jonoll dret y temían per algún ós trencat.

Daniel no s' ho féu repetir. Aquell era lo seu debut professional y calia no perdre la ocasió.

Als breus moments se trobava ja davant de la pacient.

Era jove, morena, ulls grossos, semblant candorós y la mirada lánguida ab expressió de dolor que adornaba en aquells moments sa fesomia, la feyan un tipo interessant.

Lo novell doctor se trobá cor-lligat davant d' ella y no gosava articular paraula.

—Animo Marianeta, aixó no será res, no es cert Sr. Daniel?—digué la senyora.

—Ben cert que no — respongué ell — ara la polsaré y luego haurem de veurer la part dançada.

Las esgroguidas galdas de la malalta varen colorarse d' un tenue rosat; lo pudorós candor de la verge, pugnava entre l' afany de curarse y la vergonya d' ensenyar lo lloch hont residia el mal.

—Al metje y al confessor res deu amagarse — observá la tía — cóm vols curar sens qu' ell conega la intensitat del mal?

—Fassin lo que creguin convenient—murmurá Marianeta, abandonant sa má esquerra á la atenció facultativa.

—Vamos, vamos... hem tingut sort, l' accident presumo será lleuger, apenas hi ha febra...

Poch després, examinaba cuidadosament la juntura castigada pe 'l cop.

—Aixó es un fort magullament acompanyat d' una petita dislocació, no s' observa fractura y ja veurán com á las pocas visitas aquesta pape llona tornarà á voleyar com ants del incident.

—¿Vol dir, doctor? ¿Y quedarà bé?

—No passin cuidado.

—Vaya, adeu malalteta, ánimo; fins á demá senyora.

La curació fou rápida, y la donsellá, qu'era filla d' uns honrats llauradors de l' horta aná á passar la convalecencia á la casa hont había nascut.

La sencilla gent del camp manifesta de diferente manera l' agraument que la de ciutat, y en vista dels elogis que sa filla feya del metje y de la cura, al anar son pare á ciutat va visitar-lo y l' convidá á passar uns días á l' horta en demostració d' agraument.

Daniel marxá ab l' intent d' estar á l' horta un parell de días, pero ni va passar vuyt y encara li recava tornarsen.

De nou á Valencia ja no 's va sentir lo mateix home..., un vel de tristesa cubría 'l seu cor, estabá bo y no 's trobava bé, tenia tot lo d' avans y anyoraba algo...; l' amor l' había fiblat y no s' ho coneixia.

La cosa aná endavant. L' un y altre no van tardar gaire en compendrer y encar que las respectivas famílias ho ignoraban, lo cert es que ells s' estimaban y s' habían dat paraula de ser l' un per l' altre.

Tot sentiment es dable l' amagar, pero lo d' amor no pot ocultarse. Los enamorats fan com las criaturas, si ells se tapan d' ulls, creuen que ningú 'ls veu.

Prompte Marianeta tingué envejosas y sabut es que la enveja no 's para en los medis que ha de posar en acció pera lograr son triomf. Mes quan á la enveja se junta la gelosia, son doblement de temer las consecuencias que poden dur dominant al unissono ab dugas passions en lo pit d' una dona.

Vicenteta era xicota d' uns 26 anys, algun més que Daniel, servia en una horxateria establerta davant per davant de la barberia hont lo estudiant afaytava, y com de temps ell li tirava floretas á diari, s' había fet la ilusió de que 'l jove fora per ella y no per cap d' altre.

L' amor es desconfiat y suspicás, de modo que Vicenteta va coneixer lo cambi operat en Daniel y posada al aguait, no tardá en obtenir la realitat de las relaciones que unian á la enamorada parella.

Va compendrer tot seguit lo desigual de la lluyta que había de sostenir pera desbanca á Mariana y ab astut procedir comensá á parar las telas en que un dia ó altre debía caurer lo galán pretés ab tant d' afany.

Menudejá las paradetas á la porta de la barberia, s' endressá més que de costum y riolera sempre, amable á tot hora, tant s' esforsá en aparentarho que comensá á parlarse d' ella com d' una conquista del fadrí barber.

—Apa, apa, no hi ha com ser guapo, las fas anar á parells—li deyan los companys.

—Podeu creurer que no—responia ell—y per lo que respecta á Vicenteta, no 'm fa pessa per dona.

—Bé hi fas brometa!...

—No veyeu qu' ella 'm busca?

—No, no, aquest se casará ab Marianeta, si tot se sab..., la cosa va endavant.

—De parlar sense solta, sabeu vosaltres...

—Sí? Are veyeu..., donchs jo haguera dit que menjariam confits d' aquí poch temps.

J. BRÚ.

(Acabará al número vinent.)

XV Petit Concurs

(BASES PUBLICADAS EN LO NÚMERO 166)

LLISTA DE LAS COMPOSICIONS REBUDAS

- 1, Modernisme. — 2, Conseqüent. — 3, Un sabi. — 4, L' hom. — 5, Si es vritat... — 6, Una dona. — 7, Si vols... — 8, Quan corrian los temps... — 9, La conciencia. — 10, Els amichs. — 11, Dolsor. — 12, Un senyó ho va veurer. — 13, Els bons y els sabis. — 14, *Que haya un cadáver más...* — 15, ¡Servato! — 16, Filosofia fill, filosofia. — 17, Lo més lógich. — 18, Kantiana. — 19, Vritat. — 20, L' Amor. — 21, Regina y Verge. — 22, L' home pobre. — 23, Nadal. — 24, Una curiositat. — 25, Lo que sol passar. — 26, Deu y l' home. — 27, La vritat d' un proverbí. — 28, No 's pot dir blat que no sia al sach. — 29, Opinions. — 30, Desitjos. — 31, Un desengany. — 32, La veu del poble. — 33, Un vot sagrat. — 34, La gloria. — 35, Sense lema. — 36, El problema de la vida. — 37, Libertas. — 38, L' ou ó la gallina. — 39, La vanitat. — 40, Fantasia. — 41, Un recort. — 42, Una mare. — 43, Tots á una. — 44, Lema; (!). — 45, A tu. — 46, Al centre. — 47, Morir es viurer. — 48, Un trovaire. — 49, A prop l' encesa farga. — 50, Per rara coincidencia de la moda. — 51, Quantas vegadas. — 52, Lo defecte. — 53, Es un enigma. — 54, Si allá ahont tenim l' encefal. — 55, No sé. — 56, Lo diccionari. — 57, Un sí. — 58, La conciencia. — 59, La rahó. — 60, Entre un estat. — 61, Lo sistema modern. — 62, La terra. — 63, L' art es la belleza. — 64, La lley misteriosa. — 65, Per patria. — 66, Gratitut. — 67, D' amich. — 68, Un cas. — 69, Si vols saber. — 70, Per que no fas un drama. — 71, ¡Perá serne autor? — 72, Reunits. — 73, Una obra. — 74, ¡No 'm parlis d' ella! — 75, ¡Cástich de Deu! — 76, Lo rich y 'l pobre. — 77, Qui no sab escriurer. — 78, Lo que tot ho pot. — 79, Ni llapis, ni tinta... — 80, ¡Un poeta! — 81, Los cap-calents. — 82, Ni l' álgebra, ni química. — 83, Bartrina. — 84, La rahó. — 85, ¡La guerra! — 86, La superbia. — 87, ¡Anacronisme! — 88, Sigle xix. — 89, Els propietaris. — 90, L' home per la paraula. — 91, Justicia literaria. — 92, Consell. — 93, Ditxo fals. — 94, La eterna incógnita.

Per lo número extraordinari de composicions obtant al premi, y per la llarga feyna que deuré reportar la classificació d' ellas, no es possible, de moment, ficar lo dia en que 's farà públich lo Fallo. No obstant, en lo número vinent ja s' indicarà.

J. X.

BRUCH. — Festa celebrada en 1893 en commemoració de la gloriosa batalla del 6 de Juny de 1808

La Paloma

Aquest es lo titol ó nom que en lo llenguatge de cuartel donem á la llicencia que 'ns retorna la llibertat per un quan temps perduda.

¡La paloma! Pochs son los que al finalisar los tres anys de servey actiu no la somihin cada nit. ¡Y que 'n porta de ditxas, esperansas y alegrías la noble misatjera! ¡Y que 'n fa palpitax de cors aquell full de paper de barba encabessat ab l'escut de las armas d' Espanya!

Si fins las administracions de correus ho coneixen, perque quince ó vint dias avans de que comparegui lo real decret en lo diari oficial, qui més qui menos escriu ó fa escriurer tres ó quatre cartas; la una als pares, participántloshi la grata noticia y ab la consegüent posdata de que no te cap ral, un' altre á la promesa que va deixar al poble al incorporar-se á las filas, si no se li ha casat, que 's lo més corrent, y las altres als companys.

Racionalisme

Un xaval moscas cassava,
 per sencilla diversió,
 y 'ls caps, que 'ls treya en rodó,
 sobre un paper blanch xafava;
 cada taca que formava
 la sanch òbservava atent,
 y en totas ellas creyent
 veurehi figuras estranyas,
 admirantse de sas manyas
 deya 'l noy:—*¡Si tinch talent!*

Mes, una mosca tan fina
 que dels dits li va escapar,
 presonera va quedar
 entre 'ls fils d' una trenyina;
 que l' aranya 'n féu joguina
 vejé 'l burlat cassadó,
 y ab un crit de compassió
 per la mosca, aná á lliurarla...
 y volant lliure al mirarla
 deya ab orgull:—*¡Qué soch bó!*

De molts pochos homes jo sé
 que com lo xaval no siguín,
 puig 'l mon, per més que diguín,
 de bons y sabis 'n' es plé!
 Sols que, bondat y sabé
 portant per oposta vía,
 si 's pot fé una picardia
 de vivó 's té per senyal...
 y quan un altre fa 'l mal
 se sent la filantropía.

F. BONET CARRASCO.

Per fi, 's publica 'l real decret. ¡Quin escándol y gatsara mouhen! L' un tira la gorra per aquí, l' altre las sabatas per allá; aquest que estava donant cera á la motxilla, la tira contra la paret, aquell, qu' estava de cuartel y en aquell moment escombrava, llena l' escombra, dihent:—¡Que escombri un quinto que jo estich cumplit.—Escenas com aquestas y á quina d' ellas més cómicas, ne passen á centas; fins los que no cumploixen prenen part en la gresca, perque alas horas se quedarán los més veteranos del Regiment.

Al arriuar lo dia marcat en lo Real decret per empendrer la marcha á sos respectius pobles, y á la sortida del cuartel, passen escenas conmovedoras entre 'ls mateixos soldats, perque qui més qui menos, ha trabat ab algun company de armas una amistat gran y verdadera, amistat qu' es comproba y es dona á coneixer al despedirse.

Jo 'ls he vist plorar com donas, abressarse, pe-
tonejarse y ferse tendres promesas com si fossin
enamorats. Aquestas escenas son dignas de ser
trasladadas *al lienzo*.

L' uniforme, que com sabem ens prenen la
midà á cop d' ull, per aquell dia tots han procurat
ab temps alterar el *corte*, es dir; fersel es-
trenyer perque aixís diuhen que cau més bé; ab
temps també s' ha comprat lo tradicional canut
de llauna, ab més adornos, llassos y cordons, que
sembla talment portin á sobre l' arch de S. Martí
y tot pera guardar *la paloma*; no 's descuida
tampoch del mocador de seda pel coll, com més
llampant millor y que després acostuma á passar
á mans de la xicota si li ha sigut fidel durant la
seva ausencia. Si 'l llicenciat perteneix á un cos
montat no s' olvida de las espuelas y que com
més soroll fassin millor.

Aixó es lo que porta *la paloma*, per tres anys
d' esclavitut, un dia de llibertat.

Aquell dia compensa ab excés las fatigas y
penas passadas durant lo servey, ningú's recorda
d' ellas en aquell moment; sols se veu brillar lo
sol de la felicitat concedit per *la paloma*, tots los
sentits están transportats al lloch ahont se va
naixer y ahont esperan una dotsena de brassos
oberts que fa tres anys que l' anyoran.

J. FRANQUESA.

¿Qu' es la vida?

Es gloria quan la ignocencia
tot ho dora é illumina
quan lo cor tendre no pena
quan abunda en ell la dicha.

Illusió es, quan apartada
de la ment la suau cortina,
apareix lo porvenir
que crea la fantasia.

Es foch que arrassa, quan plena
d' amor, nostra ánima ansia
gosar un cop en la terra
de la verdadera ditxa.

Es calma quan lo cor nota
que per la rahó rendida
la illusió fuig, y al hom deixa
á n' ella sola per guía.

Es quan l' amor s' arrefreda,
quan las flors tornan espinas,
quan lo cor present son fi;
sols pura filosofía.

JOSEPH ESCACHS Y VIVED.

GALERÍA ARTÍSTICA

María Tubau de Palencia

La danza de Campdeváno

(QUADRET DE COSTUMS)

Lo tercer diumenge del mes de Septiembre del
any passat feu un dia tant hermós y clar que
més semblava esser del florit Maig. Lo sol era
pur y clar; los aucellets, deixaban sentir sos ar-
moniosos y variats cants y de tan en tan, se
veya alguna floreta que volguent donar més ex-
plendidés al dia, escampaba sos delicats perfums
pels ayres.

Y fent un dia tan hermós no es de estranyar
que per la carretera que va de Ripoll á Campde-
váno s' hi veigés, una contínua professó de gent
que s' encaminava al ja dit poble, que celebraba
sa *gala*, y per lo tant á contemplar la típica
danza que aquell dia s' hi punteixa.

Entre mitj d' aquella gentada també m' hi tro-
vaba jo, que ab lo cor plé d' alegria caminava á
més no poguer; tant, que un tarambana que
també feya 'l mateix camí, va dirme: ¿qué te-
niu por que os escapi, mestre?

Jo sense fer cas del tal, vaig anar seguint la
via que havia emprés y... poch temps després
me vaig trobar al cantó de can *Paleti* ó siga á
le plassa gran, la qual estava guarnida de boi-
xos, com costum de cada any. Allí 's veyan
aquellas caras rodonas y vermellas de las don-
sellas de montanya; allí 's veyan aquells entra-
maliats marrechs com, jugant, s' esquitllaban
per entre mitj de la gent reposada ó de las pa-
rellas que ab dols col-loqui estaban esplayant
sos cors.

Per fi la música comensá á afinar los instru-
ments y á n' el joven ballaroshi las camas; la
canalleta ab picaments de mans y crits, demos-

tran la gran alegria que senten al veurer que la festa va á comensar, y entre las vermellosas barretinas, s' hi veu un sombrero de copa-alta y exclama tothom: ¡lo paborde! ¡lo paborde! Efectivament lo paborde major ja s' es entrat al mitj de la plassa ahont fa un ratet l' esperan las pabordesas lluhint la hermosa caputxeta blanca; y agafant un cantiret de vidre guarnit ab preuhadas cintas, que ja li tenian preparat, se diritgeix al lloch ahont está la senyora arcaldesa.

Aquí la música comensa la *danza* y 'ls xavallets, que may callan, segueixen lo compás cantant aquesta cansó:

«A Palmarola n' han tret una moda
y 'ls de Sant Jaume la volen seguir
quan lo rector las ha publicadas
trenca lo tracte s' en voien desdir.»

Mentrestant per lo cantó esquer de la plassa, lo paborde major, tot encarcarat va puntejant qu' es un contento. A la dreta l' arcaldesa fa altre tant; pero, aixis com ell va tot encarcarat, ella al contrari, no mes fa que girar aquell caparronet quelcom arrugat pe 'ls anys, d' un cantó á l' altre, sempre ab lo sonris als llavis com si volgués dir: miraume, encar que sia vella també tinch dalit per puntejar, ¡miraume! ¡miraume! ¿qué pagarian ara de ser al meu puesto?

Per fi la de la dreta y lo de la esquerra s' han trovat devant mateix del tablado dels músichs; ell, com es natural, recula per deixar passar á n' ella, aquesta s' adelanta, després... després recula y s' adelanta ell y dant, los dos, un giravol, lo paborde tomba 'l cantiret, la ruixa y... vóltala aixerida com si no hagués estat res, tornan á repetir la mateixa cerimonia.

Després de l' arcaldesa, *danza* una pabordesa eixint d' aquesta un' altre, y un' altre, y un altre y aixis successivament fins que ja han ballat totas.

La *danza* ja es acabada; y ab lo cor plé de tristesa, surto del poble y emprench la carretera pera entornarmen á Ripoll... quan soch un xich enllanet, me giro pera contemplar á Campdeváno y per una escaletxa, que fa la divisió de dos casas, se 'm presenta á la vista, la plassa gran, qu' encar resta guarnida y 'm sento que els ulls m' espurneijan; que al cap ressonan aquellas dolsas notas de la *danza*, y ab l' entusiasme al cor dono un jadeu al poble de Campdeváno!

GENERAL GINESTÁ PUNSET.

Declaració numérica

Lema: ¿900?

3-eta, jo ab vosté estich inde-6
100-tis y 'm desfará son cor pia-2
1-gran dupte, que 'm te mol cuida-2
9-vulgui pendre á mal per S. Nar-6
1-prech vaig ara á ferli molt con-6
1.000,000-si es que 'm contesta ab tó agra-2
3-anys fá que 'l seu rostre bonda-2
 $\frac{1}{2}$ -lero m' ha tornat ab son en-6
 $\frac{1}{5}$ -goig puch esperar, angel ro-7?
20-drá prompté 'l seu s! Vosté hi con-100?
1,000-ord no podré sé, pro soch de-100
7-ant 'ls meus debers com un go-7...
100-burla perque faig massa bola-2?
3-eta, passiobé, adios y reca-2

JOAN MANUBENS VIDAL.

Servey de fora

GRACIA.—Favorescudas se veuen las funcions que setmanalment se donan en lo teatro del «Cassino Artésá»; la que 's doná lo diumenge passat feu passar una vetlla agradable á la concurrència.

Las obras que 's posaren foren *Los banys de Caldetas* y *La Cartilatinotalgia*, las quals agradaren.

La companyia que actúa en lo teatro de «La Banya Graciense», doná l' anterior diumenge una funció catalana.

En lo teatro Principal y al Moratin, continúan fentse la competencia ab la sarsuela, únicament qu' el primer dona obras del repertori llauger y á l' altre li dona per las sarsuelas del género gran ó serio.

En lo primer de dits teatros está actuant ab gran aceptació una Serpentina espanyola que val tant or com pesa; pe 'l dijous últim estava anunciat son benefici, en qual programa, qu' es bastant variat, hi forma part la popular sarsuela *Ki-hi-ri-ki*.

SANT ANDREU DE PALOMAR.—Diumenge día 28 del passat, tingué lloch en lo «Centre de Contribuyents», la bonica tragedia de D. Angel Guimerá, que porta per títol *Mar y Cel*, dirigida per el primer actor y director D. Miquel Rojas, el qual s' encarregá del difícil paper de Said, essent molt aplaudits tan ell com los demés de la companyia, qu' estigueren acertats en sos respectius papers.

Acabá la funció ab lo bonich juguet *Una senyora sola*.—V.

MONTSERRAT.—Dissapte y diumengè passat se celebrá l' excursió á l' hermosa montanya catalana com á últim número de las festas dels Jochs Florals d' enguany.

Aquesta excursió resultá agradableíssima per lo numerós del concurs y dels abundosos y agradables incidents.

Lo que més simpatisá á tothom sigué la festa que diumenge de bon matí se celebrá al elevat pich de Sant Geroni. En ella s' hi llegiren poesias de nostres primers poetas, cantantse las populars cansons *Los segadors*, *Lo pardal* y *Montanyas del Canigó*.

Tothom quedá agradablement impresionat.—R.

BADALONA. — A benefici de las familias dels náufrachs del «Reina Regente», lo divendrés últim á la nit en lo Teatro Badalonés va celebrarse una funció important.

Comensá 'l programa lo coro «La Palma», cantant *La Gratitud* ab molta afinació; després la companyia de aficionats «Joseph Mata» representá 'l drama *Lo Con-tramestre*, que va surtir bastant ajustat, distingintse la senyora Miquel y 'ls senyors Tarradas, Sitjá y Ginestet en los papers de Laura, Ofegat, Sisó y Ramon, respectivament.

Després d' aixó, lo referit coro cantá l' *Himne á Badalona*, y acte seguit se llegiren poesias originals dels joves Garriga, Grané y Pont.—A.

MALGRAT. — Lo dia 5 del corrent va celebrarse en aquesta pintoresca població una recapta pera 'ls orfands del «Reina Regente».

L' acte resultá important, prenenhi part representacions de totas las societats y corporacions, ab la representació de la premsa, en quina hi figurava la de aquest periódich.

La Societat coral «La Barretina» hi prengué part activa, cantant ab molta afinació una composició alusiva al acte.

Se recaudaren 113 pesetas 82 céntims.—S.

GIRONA. — Diumenge passat en la Societat «Las Odaliscas» hi va haverhi funció, formant part del programa la comedia catalana del Sr. Palá *Als peus de vosté*. També en lo «Centre Moral Gerundense» n' hi hagué, posantse en escena la bonica comedia de D. Frederich Soler *Cura de moro*.

Novas

Comensa avuy en lo folletí lo drama en cinch actes. *Mestre Jan ó l' honra del treball*, obra inspirada en la célebre novela *L' Artisan*, escrita al catalá per D. Joseph Oriol Molgosa, representat ab grans aplausos en diferents teatros de Catalunya y en los de Romea, Odeon y Espanyol d' aquesta ciutat.

Aquesta obra, los compradors de LO TEATRO REGIONAL la tindrán completada en cinch números solsament, resultant l' adquisició verdaderament economica.

Recomanem novament als que recullin los folletins y tinguin l' intent de ferla enquadrar en aquesta administració, que no fallin ó separin los plechs, ja que 'l treball resulta més perfecte.

Al primer de Juny comensará á Barcelona la temporada de la companyia Mario. Aquesta se verificará en lo Teatro Lírich, y el número de funcions será de 44. Essent bastantas las obras novas que donará á conèixer, la empresa ha pres l' acort d' estrenarne duas per setmana.

Ab tals alicients y contant ab lo talent y fama de don Emili Mario, no hi ha dupte que la temporada promet ésser bona.

L' eminent violinista Sarasate ha sigut molt celebrat en los concerts que últimament ha donat en lo Teatro Lírich.

Se 'ns comunica, y 'ns plau publicarho, que la suscripció iniciada per lo conegut industrial D. Benet Es-

caler, al objecte de celebrar ab esplendides á Barcelona lo vinent Carnaval de 1896, ascendeix ja á la cantitat de 2,175 pessetas.

La suscripció continua overta en los mateixos punts que s' anunciaren.

Se 'ns diu també que importants casas de comers y Societats s' han adherit al pensament.

Dimars se despedí de nostre públich la companyia de D. Anton Vico. Especialment en las últimas funcions ha sigut molt celebrat tan distingit actor.

En lo bonich teatro de la Societat «La Nova Lira» tingué lloch lo diumenge prop-passat una funció extraordinaria á benefici dels joves germans Esquiús.

Formá part del programa la divertida producció *Lo Castell dels tres dragons*, essent en conjunt ben interpretada per tots quants intervingueren en la execució, rebent durant la matèixa significativas mostrars de aprobació de la numerosa y escullida concurrencia que hi assistí.

En lo «Cassino Republicá» de la Barceloneta, diumenge passat á la nit s' hi representá la celebrada comedia en un acte *Tal hi va que no s' ho creu*.

Aquesta setmana ha aumentat extraordinariament la concurrencia que ha anat al teatro Novetats á presenciar l' espectacle de *Las monjas de Sant Ayman*.

A l' Eldorado s' ha estrenat ab éxit una sarsuela de tons patriótics que du per títol *Tabardillo*.

També ha tingut lloch la represa de la preciosa comedia *La casa de baños*.

Lo jove actor D. Ricardo Mallorquí donará á comens del mes vinent en lo teatro de la Societat «Nova Lira», la funció de son benefici, la qual se proposa que aquesta revesteixi tota la varietat y atractiu possibles. Ab aquest motiu farà que figurin en lo programa tots los géneros, ó siga la comedia, lo drama, la tragedia, lo monólech y la sarsuela.

Próximament se publicarà lo programa de dita funció.

«L' Orfeo Catalá» celebrá diumenge passat una sessió musical importantíssima, com totas las que verifica.

La concurrencia sigué més numerosa de lo que permet la cabuda del local que l' Associació ocupa. L' important programa se executá ab gran afinació, que permeté saborejar totas las bellas de las composicions.

Merescudament l' «Orfeo Catalá» ha colcat son nom á envejable altura ab lo poch temps que fa desde sa fundació, y no cal dir quan nos plau veurer las fortas arrels qu' entre nosaltres ha posat.

Diumenge al vespre en la Societat «Constancia» actuá una companyia infantil que posá en escena *Lo ret de la Sila y A ca la modista*, ab molt bon desempenyo.

Participem á totas las Societats recreativas que vagin ab cuydado ab cert subjecte anomenat Ramon Ojeda que, aprofitantse del favor creixent que obté aquest periódich, va aquets dias atribuintsen falsament la representació, arrivant son descaro fins á cobrarne

suscripcions, que com es natural no's compleixen, y á extendrer rebut, dels que ja 'n tenim algun en nostre poder y que servirà per donarli un disgust si persisteix en tan culpable comportament.

De suscripcions sols s' admeten las que directament se fan en aquesta Administració.

Elegantment imprés damunt d' autentic paper de estrassa, havem tingut ocasió de veure lo programa del Certamen Casulá que 'l popular «Niu Guerrer» ha convocat entre 'ls seus consocis.

La festa del repartiment de premis promet esser aixerida, y d' ella 'n donarém compte á nostres lectors.

Sembla que durant l' estiu vinent al «Jardí Espanyol» se cultivarà la sarsuela catalana, noticia que 'ns plau extraordinariament.

Durant aquesta setmana ha proporcionat importants entradas en lo Circo Ecuestre la parodia d' una corrida de toros.

Cul de sach

—¿Qué fan avuy al teatro d' aquest poble?

—Se suspén la funció.

—Malo, ja no sabré ahont anar.

—¿Y aixó?

—¡Si l' han suspesa!...

—No, home; es que la funció que avuy s' estrena porta per titol *Se suspén la funció...*

FULLA D' ÀLBUM

Pera ser bon mosqueter sols se feya menester elegancia, distinció y 'l barret dut de cantó.

Enigmas

Xarada

En geroglífichs ma *prima*
 es signo que 's molt usat,
 y si 'l juntas ab mon *quart*,
 tindrás fruyta camosina.
 La *tercera* es un pronom,
tres y dos, es ben segurí
 que molta gent sab que 'l dú
 un polítich espanyol.
 La *segona* duplicada
 es nom d' home; *quart* vocal,
 y per fi; n' es mon total
 lo nom bell de ma estimada.

P. ROVELLAT.

Tarjeta

MAGINA NART

CALELLA

Formar ab aquesta direcció lo titol d' una revista catalana.

CÓMICH TRONAT.

Las soluciones en lo próxim número

*
*
*

Soluciones dels insertats en lo número 170.

XARADA.—Gar-de-nia.

TARJETA.—La tornada d' en Titó.

Correspondencia

Benegur Cabreris: queda acceptada la primera.—Agustí Cendra: veurem més endavant.—Carlos Torrents: retocat anirá.—Ramon Lleí, podria durli compromís, lo que demana no s' ha trovat.—General Ginestá: molt be tot, anirá un xich més concís.—P. Rovellat: surtirán las millors.—Ignasi Serratosa: gracias per l' atenció.—N. Teixidó: no vá, pero practiqui forsa qu' hi té disposició.—Francesch Torres: hi ha algun castellanisme qu' es tindria de substituir.—Joan Solé Valls: ab la voluntat que denota podrá conseguirho.—Joseph Felip Durban: anirá.—Francesch Comas: algun.—Manuel Pagés: també.—Joan Bernadó: no ho estranyi es que n' hi ha molt.—August Martell: ja se n' ha parlat de sobras, gracias.—Martí Amell: també á vosté per son oferiment.—Un remendon: es género que no 's publica per lo molt gastat.—Assumpta de Vallors: anirá retocada.—Anton Busquets: refugim dedicatorias.—J. Robert: es qüestió dels clixés, del contrari los veuria desseguida.—J. G. Perrosas: busqui que sian catalanas.—Ignasi Ricart: es lo que penssem fer.—Cinto Lobet: gracias, los guardarem, son datos que poden servir, per ara ja n' hi ha prou.—J. Lluís Verger: deuria alleugerirse molt.—J. Umbert: se li agraeix pero per ara no publicarem res d' aquest tó.—Anton Segon y Rives: acceptada la oferta.—Joseph Ferré y Roig: llástima que la versificació no es prou correcte, del demés, gracias.

AVIS.—Tots los senyors que vulguin enquadernar alguna de las obras publicadas en lo folletí, poden passar á verificar lo cambi baix las condiciones de costum.